

[Erhard Jakobsen]

sker lever så usselt, at vi næsten ikke kan holde ud at tænke på det. Det er det, der er grunden. Må vi blive fri for alle de andre spekulationer, hvor nogle vil bruge u-landene til at få verden lavet om, sådan at det bliver i deres egen retning, og hvor andre vil nedruste vort land; de kan jo ikke nedruste Sovjet, for dér har de ingen indflydelse, men de vil nedruste de vestlige lande, og det opnår de ved at skubbe u-landene foran sig, som om de problemer havde noget med hinanden at gøre. Vi har råd til at opruste og har derudover råd til at yde kæmpebeløb til u-landene.

Jeg ved godt, at der er en hel del mennesker, der også ønsker støtte til u-landene ud fra et eller andet skyldkompleks. Må jeg bekende mig som en af dem, der ikke har den fjerneste skyldfølelse over for u-landene, ikke den allerfjerneste, ikke engang på den hvide races vegne. Jeg kan ikke godkende den naive betragtning, der føres frem, at det er de vestlige lande, der har ført u-landene ud i alle de problemer, de er i; det passer jo overhovedet ikke. Hvilke andre problemer havde de ikke haft, hvis de altså overhovedet havde overlevet, om ikke den hvide race havde gjort det, den har? All right, det kunne have været gjort på andre måder, det ved da alle vi, der er her i dag. Vore forfædre var slavehandlere, det var bl. a. dem, der skabte Amerikas negerproblemer, for det var dem, der stjal slaverne i Afrika, hjulpet af afrikanernes egne stammehøvdinge, og bragte dem til USA, og så skaffede vi dem det problem ved siden af mange andre. Men det kan vi da ikke gå rundt og føle os skyldige over.

Jeg skal bare minde om, at det ikke kun er hvide, der har slagtet sorte ned. Der var én, der hed Den sorte Napoleon, og det er såmænd ikke så mange år siden – det var i begyndelsen af forrige århundrede. Den sorte Napoleon slagtede i løbet af 20 år 1 million sorte i Afrika – hvor mange kvinder ved man ikke, for de blev ikke talt dengang – men i hvert fald 1 million mænd blev slagtet af en af de sorte selv, så det behøvede man altså ikke at have de hvide til.

Jeg afviser al den snak om de hvides skyld og alt det dér; det er ikke baggrunden. Baggrunden er alene, at vi siger: vi kan ikke holde ud at leve i en verden, hvor vi kan tillade os alle disse ting, samtidig med at der er mennesker, der dør af sult. Netop det med sulten er det, der for mig er kernen i det he-

le. Det er utåleligt, at man år efter år kan fastslå, at uanset hvad vi gør, stiger det antal mennesker, der dør af sult. Det er sandelig et godt resultat at opnå af alle vore teknikere og skolelærere og alt, hvad vi har sendt ud i landene; det eneste, der kommer ud af det, er, at flere og flere dør af sult!

Det er glædeligt, at Myrdal har fået læst den udgave af Folketingstidende, hvori står det, jeg for et par år siden sagde, nemlig: Del Danmarks u-landshjælp op i tre portioner, skriv »mad« på den ene og »mad« på den anden og »mad« på den tredje! Jeg kan glæde mig over, at det er en af svensk socialismes største teoretikere, den mand, der vel nok er far til det meste af den udenrigspolitik, Palme har ført, at det er den mand, der siger det her, og i hvert fald skal der mere end en Thorkil Kristensen til at vælte ham af pinden; det kan man vist roligt sige.

Mens udenrigsministeren var ude at rejse, formentlig betalt af den danske og den israelske stat – jeg siger det, fordi udenrigsministeren plejer at sige det om mig på møder, hvor jeg ikke er til stede – havde jeg lejlighed til at se en svensk TV-diskussion, hvor hr. Myrdal klarede sig ganske strålende. Der var nemlig ikke én af de tilstedeværende eksperter, der ville imødegå det, som Myrdal sagde. Det var nok en idé at studere lidt nærmere, hvad det egentlig er, han siger, i stedet for at nævne, at Thorkil Kristensen også er uenig med ham. Nu er oven i købet også hr. Ellemann-Jensen – det bliver jo endnu værre – minsandten uenig med ham. Ja, så er det klart, at Myrdal er slået helt ud.

Men all right, så slå Myrdal ud! Hans argumentation kan man bare ikke slå ud, for den er rigtig. Hr. Myrdal har fuldstændig ret i, at det eneste, man har opnået ved alt det, man har skabt, er nærmest at forøge problemerne derude. Det ved vi udmærket både her og i EF; dér må man heller ikke sige det, men det er på tide, at det bliver sagt.

Så kan man jo citere et gammel kinisk ordsprog – det er nu nok ikke gammelt, det stammer nok fra Mao, for det gør næsten alt, hvad der kommer derovrefra; det er nok fra kulturrevolutionen, og den er jo død, så vidt jeg ved, så skal vi ikke lade det dø også? Nu må jeg have lov til at sige »vrøvl«, for det er ikke om noget, et af vore medlemmer sagde; han citerede noget kinesisk, og det er noget vrøvl. Det kan være meget godt at lære folk